

Ο δρόμος της Ελλάδας πριν και μετά την κρίση

Του απεσταλμένου μας στο ΒΕΡΟΛΙΝΟ
ΠΑΣΧΟΥ ΜΑΝΔΡΑΒΕΛΗ

Δεν είχε πολλές εκπλήξεις η πρώτη μέρα του συνεδρίου για την ελληνική κρίση, με τίτλο «Ελλάδα quo vadis», που συνδιοργανώνουν το ίδρυμα του κόμματος των Πράσινων με το Πανεπιστήμιο του Βερολίνου. Εκτός ίσως από τη συμμετοχή. Η μεγάλη αίθουσα ήταν γεμάτη, υπήρχαν πολλοί όρθιοι, και πολλοί αναγκάστηκαν να παρακολουθήσουν τις ομιλίες στον διάδρομο από γιγαντοοθόνες. Λογικό, το βρήκε ο διευθυντής του ιδρύ-

Επικρίσεις του πρώην πρωθυπουργού Κ. Σημίτη για το Μνημόνιο και τις τελευταίες κυβερνήσεις.

ματος, Ραλφ Φουκς. «Όταν συζητά σήμερα κάποιος για την Ελλάδα, συζητά για την Ευρώπη» είπε στην εισαγωγή του.

Δεν υπήρξαν εκπλήξεις στην κεντρική ομιλία του κ. Κώστα Σημίτη. Τα κύρια σημεία της είχαν διανεμηθεί από την Παρασκευή νωρίς για να τα προλάβουν τα κυριακάτικα φύλλα. Δεν ήταν έκπληξη επίσης ότι μίλησε στα γερμανικά, με την ίδια επίπεδη προφορά με την οποία μιλά και στα ελληνικά. Γερμανοσπουδαγμένος είναι και στη γερμανική πρωτεύουσα που πρέπει να αισθάνεται οικεία.

Ούτε αποτέλεσε έκπληξη η παρουσία μιας ολιγομελούς ομάδας Αγανακτισμένων στο επιβλητικό γυάλινο κτίριο του Ιδρύματος Χάινριχ Μπελ. «Είναι τα ίδια δέκα άτομα που έκαναν τη διαμαρτυρία και στην ομιλία του Γιώργου Παπανδρέου», μας ψιθύρισε Έλληνας που ζει κι εργάζεται στη Γερμανία. Εκπληξη ήταν το γεγονός ότι αυτά τα άτομα δεν έκαναν φασαρία. Ακουσαν υπομονετικά τους ομιλητές και στο τέλος εξέφρασαν τη διαμαρτυρία τους χωρίς φωνές. Απλώς σήκωσαν αυτοσχέδια πλακάτ που έγραφαν «Siemens», πήραν πολιτισμένα στο τέλος τον λόγο για να πουν στους εκατοντάδες ακροατές ότι ο πρώην πρωθυπουργός είναι συνυπεύθυνος για την κρίση.

«Το ελληνικό πρόβλημα δεν ήταν μια ατυχία στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ενωσης», τόνισε ο κ. Κώστας Σημίτης σε συνέδριο στο Βερολίνο και κατέληξε: «Εάν η Ελλάδα φύγει από το ευρώ, η ισοτιμία θα φτάσει τις 2.500 δραχμές και κάποιοι λένε ότι μπορεί να φτάσει και τις 3.000 δρχ. ανά ευρώ».

Μπορεί το ήπιο της διαμαρτυρίας να οφείλεται στο γεγονός ότι όλοι κουράστηκαν από τα χάλινα και να περιμένουν, από εδώ και πέρα να ακούσουν λύσεις αντί για γκρίνια. Μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι υπήρξε συνεννόηση με τους διοργανωτές. Μπορεί, πάλι, να θεωρούν τον πρώην πρωθυπουργό πρωταγωνιστή του αντιμνημονιακού μετώπου. Κανονικά πρέπει να ευχαριστήθηκαν με όσα είπε. Οχι όσα αποτίμησε για τη δική του πρωθυπουργία: ήταν όλα καλά καμωμένα. Αλλά για μετά, ειδικά για το Μνημόνιο το οποίο «συντάχτηκε χωρίς να υπάρχει ικανοποιητική προετοιμασία και λειτουργήσει με τρόπο που επιδεινώσε την κατάσταση», και για το οποίο «δεν έγινε ικανοποιητική διαπραγμάτευση». Ακόμη και για το ύψος του ελλείμματος δεν ήταν κατηγορηματικός. Σε μια αποστροφή του λόγου του ανέφερε ότι το 2009 ήταν πάνω από 12%, «διαφωνούμε στην Ελλάδα, πόσο πιο πάνω ήταν, αλλά σίγουρα ξεπέρασε το 12%».

«Οι όροι του Μνημονίου» ήταν για τον κ. Σημίτη «εξωπραγματικοί. Συνεπάγονταν περιορισμούς στις δαπάνες και επιδόσεις ως προς την αναπτυξιακή προσπάθεια που ξεπερνούσαν κατά πολύ αυτό που μπορούν να επιτύχουν χώρες με πολύ καλύτερες προϋποθέσεις ανάκαμψης απ' ό,τι η Ελλάδα».

«Όλα έγιναν πολύ γρήγορα»

«Είδατε να έρχεται; Προειδοποιήσατε;» τον ρώτησε η δημοσιογράφος της «Ζι Ντόιτσε Τσάι-τουνγκ», κ. Κρίστιαν Σλότσερ, που συντόνιζε την εκδήλωση. «Όλα έγιναν πολύ γρήγορα» απάντησε ξαφνιασμένος ο πρώην πρωθυπουργός. «Αλλά πρέπει να σημειώσουμε ότι κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων υπήρχαν δύο συμβαλλόμενοι. Ο ένας ήταν ο δυνάτος και είχε τους ανθρώπους και ο άλλος ο αδύνατος... Τώρα το ΔΝΤ και η Γερμανία πέζουν για επιτόκιο στα ομόλογα που θα ανταλλαχθούν (σ.σ. μέσω PSI) 3%, ενώ τα επιτόκια δανεισμού των χωρών της Ευρωζώνης προς

την Ελλάδα έφταναν το 6%».

«Λάθη δεν έκανε μόνο η Ελλάδα ή η Ιταλία» αντέτεινε ο ευρωβουλευτής των Πράσινων κ. Ντανιέλ Κον Μπεντίτ, «υπάρχει μια μαύρη αντίληψη στην Ευρώπη που θέλει τη Γερμανία να δανειζεται με 1,5% και να δανείζει με 3%-4%». Το χειρότερο δε όλων είναι για τον Κον Μπεντίτ, ότι δεν υπάρχει μεταβολή στις συμβάσεις των αμυντικών δαπανών της Ελλάδας με τις ποσιότερες χώρες. «Δίνουμε χρήματα στην Ελλάδα για να τα ξαναπάρουμε πίσω με τα αμυντικά συμβόλαια». Για τον Πράσινο ευρωβουλευτή αυτό οφείλεται και σε μία από τις «ιερές αγελάδες» της ελληνικής κοινωνίας που είναι ο εθνικισμός. Η άλλη είναι η εκκλησία, η τεράστια περιουσία της οποίας δεν φορολογείται. Το τρίτο βασικό πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας είναι ο ατομικισμός και η έλλειψη συλλογικής δράσης. «Κι αυτό δεν απαντάται μόνο στην κορυφή» συμπλήρωσε.

Η κριτική του πρώην πρωθυ-

πουργού δεν είχε αποκλειστικό στόχο το Μνημόνιο, παρ' όλο που στον ελληνικό Τύπο τονίστηκε μόνο αυτό, αλλά και τις κυβερνήσεις τόσο του Γ. Παπανδρέου όσο και του Κ. Καραμανλή, ξεκίνησε βέβαια από την υπεράσπιση των αριθμών που μάς έβαλαν στην ΟΝΕ. Τόνισε ότι το έλλειμμα με το οποίο η Ελλάδα μπήκε στην Ευρωζώνη (3,1%) ήταν χαμηλότερο από το έλλειμμα της Γαλλίας (3,3%) το 1997, χρόνο εισόδου της στην ΟΝΕ. Εξήγησε διεξοδικά τη διαδικασία της απογραφής που έκανε ο κ. Αλογοσκούφης και σημείωσε ότι παρέλαβε χρέος 100% του ΑΕΠ και παρέδωσε 102% και ελλείμματα 2%-3%.

«Το ελληνικό πρόβλημα δεν ήταν μια ατυχία στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ενωσης» κατέληξε ο κ. Σημίτης. «Δεν ήταν η παρεκτροπή που ανέτρεψε ένα καλά σχεδιασμένο εγχείρημα. Ήταν ο καταλύτης που ανέδειξε τις αδυναμίες της μέχρι τώρα οικονομικής διακυβέρνησης, την ανάγκη ενός νέου προσδιορισμού της».